

ז'אנט לפני כמה מצ'וריה, אותם היא ר

סדר-היום שלה עשוי לעורר את קינאתו של ישראלי מזויף: כמה בצהרי היום ארוחת-בוקר, מעיינת בניו-יורק טיימס. ב"כל המלחה שלי — מעיל, שתי מיני, שני זוגות מכנסיים, חולצות ונעליים. תחתונים, לא חזיות." ויורדת לעשות קניות ובחנות הדגים. "אני אוהבת בעיקר סרטנים

רחה הנחמדה היא מזמינה כמעט רק חב"רים. מבחורות אני מעדיפה להתרחק. הן גורא לא מבינות." הבחורים לעומת זאת, אינם מעוררים כל התנגדות להסתובבותה בעירום בחברתם. "חבר קבוע אין לי." היא מושכת כתף חשופה ושנוסה. "רק בשעות הצורך."

הציירת ז'אנט סילרסן

ברחוב, במקומות ציבוריים, על שפת הים. "בשביל הסינים יש לו זמן." היא קובלת. "אבל לי הוא לא מצא פנאי לענות עד היום."

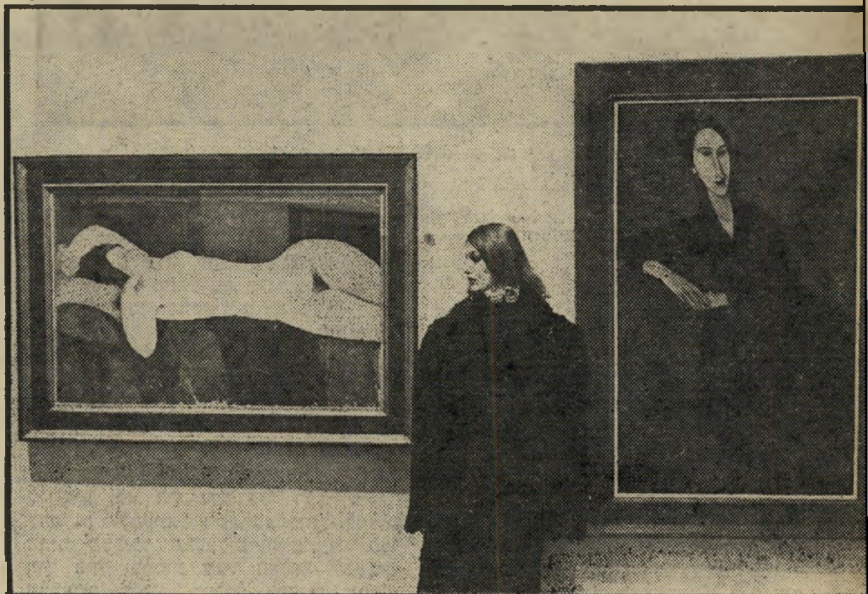
ז'אנט נודדה, לפני 26 שנה, למשר פחה נודיסטית שוודית. "מאז שאני זוכרת את עצמי, הייתי ככה. ערומה." היא מצביעה על עצמה. "יחד עם הורי וארבע אחיותי. תמיד היינו ערומים בבית. מקבלים אורחים ערומים. ביום ערומים. המישה חודשים בשנה היינו נוסעים לכפר נודיסטים. אבא שלי הוא בעל בית-חרושת לטקסטיל, ויכולנו להרשות לעצמנו."

ז'אנט נתקלה בעובדות החיים המכוערות כאשר עזבה לראשונה את ביתה. יצאה לגור בניו-יורק: "היכרתי בחורה אמריקאית. ונכנסתי לגור איתה בדירה. בערב הראשון נכנסתי לאמבטיה. כשיצאתי, היא ישבה בסלון עם החבר שלה. "זונה, מלוכה לכה." היא התפרצה עלי. לא הבנתי למה, עד שזוכרתי שאני ערומה. למחרת הלכתי לחפש דירה אחרת. וחברים אחרים." היא מצאה מה שחיפשה. והסתדרה במירב הנוחיות. בהתחשב במיגבלות של חברה שמרנית כמו של ניו-יורק. לדיי

כ נודיסטית מלידה — וגם אחרי הלידה — אפשר רק להתפלא על ז'אנט סילרסן שהיא לא נסעה בעיקבות השמש לישראל, עד היום. אולם טוב מאוחר מאשר לעולם לא. ובימים אלה מנהלת ז'אנט משאומתן עם אשת יחסי-ציבור ישראליה. השוחה כרגע בניו-יורק, בדבר הצ'גת תערוכת ציורים משלה בישראל. והר פרט הראשון עליו התעניינה אצל הישראליה: "כאשר הועלה הרעיון לראשונה, היה: "מרשים להסתובב ערום בישראל?" "חשבתי בהתחלה שיש לי עסק עם עוד לסבית מטורללת." דיווחה הישראלית ב"מכתב לישראל". "אבל התברר שטעיתי. בשביל ז'אנט, להיות ערומה זה כמו בשר ביל אחר להיות לבוש. זו הצורה הטבעית שלה. בגדים, היא פשוט לא עצמה."

י דברי כך, שכאשר נבחר ניקסון לי נשיא ארה"ב, עמדה ז'אנט לצאת לבית הלבן, להפגין נגד בחירתו — בעירום. "ידידים שיכנעו אותי שלא יבינו אותי נכון, וייתרתי." היא מספרת. היא לא ויתרה על רעיון מקורי אחר שלה: מכתב חוצב להבות לנשיא. בו תבעה להפוך לחוקית הופעה בעירום בפומבי —

עם מודריאני ז'אנט ליד תמונות-עירום של מודליאני, במוזיאון לאמנות מודרנית בניו-יורק. בניגוד למודליאני, מציירת ז'אנט עירום בלבד. כשאנינה חייבת לצאת, היא מעדיפה לבלות שעות וימים בבית. ערומה.